

Parish Information Bulletin

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπὸ 4.00μμ—6.00μμ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 16—22 ΜΑΡΤΙΟΥ 2025

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΜΑΡΤΙΟΥ	Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ, Ἁγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ, Μάρκ. 2: 1-12 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία 6.30 μμ - Κατανυκτικός Ἑσπερινός I.N Παναγία Ἀξίων Ἑστί, Northcote
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται τὸ μάθημα τῶν Κατηχητικῶν γιὰ τὰ παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στό κατηχητικό σχολεῖο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 17 ΜΑΡΤΙΟΥ	9.00 πμ— Ἱερό Μυστήριό τοῦ Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη τῶν ηλικιωμένων στο Hall 5.00 μμ— Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀπόδειπνου
ΤΡΙΤΗ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ	5.00 μμ— Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀπόδειπνου
ΤΕΤΑΡΤΗ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ	8.00 πμ— Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων 5.00 μμ— Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀπόδειπνου 7.00 μμ— Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων - στα Ἀγγλικά
ΠΕΜΤΗ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ	5.00 μμ— Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀπόδειπνου
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ	6.00 μμ— Γ' Χαιρετισμοί τῆς Ἑσπέριας
ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΜΑΡΤΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή— Ἑβρ. 4: 14-16, 5: 1-6 Ἑυαγγέλιο— Μάρκ. 8: 34—9:1

Με τὴ νηστεία καὶ εγκράτεια ἀνακαινίζεται ὁ εσωτερικὸς ἄνθρωπος

Ἡ νηστεία καὶ εγκράτεια τὶς μὲν ἐπαναστάσεις τοῦ σώματος τὶς κοιμίζουν, τὴν λύσσα τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἐπιθυμίας τὴν μαραίνουν, φέρνουν αἰθρία καθαρή καὶ ἀνέφελη στὴν διάνοια, καθαρίζουντὰς τὴν ἀπὸ τοὺς αἰμούς που βγαίνουν ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν βρωμάτων καὶ ἀπὸ τὴν ἀχλύ που προκαλοῦν αὐτοί.

Με τὴν νηστεία καὶ τὴν εγκράτεια, φθείρεται ὁ ἐξωτερικὸς ἄνθρωπος.

Καὶ ὅσο φθείρεται αὐτός, τόσο ἀνακαινίζεται ὁ εσωτερικὸς, κατὰ τὸν Ἀπόστολο.

Εἶπε κάποιος, «παχιά κοιλιά δὲν γεννᾷ λεπτὸ νοῦ». Ἐνῶ αὐτὴ που λεπτύνεται με νηστεία καὶ εγκράτεια λεπτύνει ὡποσδήποτε τὸν νοῦ.

Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμά

Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ

«Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου»

Την Δεύτερη Κυριακή της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ακούμε κατά την Θεία Λειτουργία, το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της θεραπείας του παραλυτικού της Καπερναούμ, ημέρα που ακριβώς πανηγυρίζουμε τη μνήμη του Αγίου Γρηγορίου, αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης του Παλαμά.

Και μάς το διάβασε αυτό η Εκκλησία μας, για να μάς οδηγήσει στην μετάνοια αφού ο Χριστός πρώτα θεράπευσε την ψυχή του παραλύτου και έπειτα το σώμα του.

Τέσσερις σπλαγχνικοί άνθρωποι είδαν τον παράλυτο και αποφάσισαν ότι δεν έπρεπε να τον αφήσουν αβοήθητο. Πίστευαν ότι ο Χριστός μπορούσε να τον θεραπεύσει. Πολλοί έβλεπαν τον παράλυτο. Τον έβλεπαν οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι, τον έβλεπε κι όλος ο Ιουδαϊκός λαός. Τι έκαναν όμως; Τίποτα.

Οι τέσσερις αυτοί άνθρωποι, άγνωστοι μεν σε μας, γνωστοί όμως στο Θεό, ήθελαν να μεταφέρουν τον παράλυτο κοντά στο Χριστό. Δεν περίμεναν να πάει ο Χριστός στον παράλυτο. Πως όμως; Σκέφτηκαν διάφορους τρόπους. Η αγάπη είναι εφευρετική. Έτσι βρήκαν τον τρόπο μεταφοράς του παραλύτου. Τον έβαλαν πάνω σε ένα φορείο και τον πήγαν στο σπίτι όπου δίδασκε εκείνο τον καιρό ο Χριστός. Τότε όμως βρέθηκαν προ ενός άλλου μεγάλου προβλήματος. Στο σπίτι υπήρχε πλήθος λαού, που δεν άνοιγε δρόμο να περάσει το φορείο με τον παράλυτο. Όλοι κρατούσαν σφικτά τις θέσεις τους. Το θέαμα του δυστυχισμένου αυτού ανθρώπου κανέναν απ' αυτούς δεν συγκινεί. Θα περιμέναμε οι Γραμματείς και Φαρισαίοι που διάβαζαν το Νόμο, να φανούν και εφαρμοστές του. Αλλά δεν τον εφάρμοζαν. Τότε, οι τέσσερις σπλαγχνικοί άνθρωποι βρήκαν τον τρόπο. Ανέβηκαν στη σκεπή του σπιτιού, «απεστέγασαν την στέγη», όπως μας λέει ο Ευαγγελιστής Μάρκος, και κατέβασαν τον παράλυτο μπροστά στο Χριστό.

Κι ο Χριστός σταματώντας για λίγο την ομιλία του, βλέπει την πίστη των τεσσάρων αυτών ανθρώπων, των αχθοφόρων της αγάπης, και απευθύνεται προς τον παράλυτο λέγοντάς του: «τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου». Παιδί μου, του λέει, σου συγχωρούνται οι αμαρτίες σου.

Η πίστη των τεσσάρων αυτών ανθρώπων τους έκανε να αγαπήσουν τον άγνωστο άνθρωπο γι' αυτούς, και να τον σώσουν οδηγώντας τον στο Χριστό.

Αλλά γιατί ο Χριστός να θεραπεύσει πρώτα την ψυχή του παραλύτου; Γιατί, όπως μάς λέει ο Απόστολος Παύλος, όλες οι ασθένειες οφείλονται στην αμαρτία. Γι' αυτό και ο Χριστός συγχώρεσε πρώτα τις αμαρτίες του. Οι Γραμματείς και Φαρισαίοι όμως, που ήταν γεμάτοι υποκρισία, έλεγαν μέσα τους ότι ο Χριστός είναι βλάσφημος.

Ποιος μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες; Μόνον ο Θεός. Πως τότε, έλεγαν μέσα τους, ο Χριστός λέει ότι μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες; Θεός είναι; Δεν καταλάβαιναν ότι μπροστά τους είχαν τον Υιό και Λόγο του Θεού. Αλλά ο Χριστός που διαβάζει και τις πιο κρυφές μας σκέψεις είπε: τι είναι πιο εύκολο σε μένα, να πω στον άνθρωπο αυτό σου συγχωρούνται οι αμαρτίες σου ή να του πω «σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε υγιής στο σπίτι σου»; Για να δείτε πως είμαι Αληθινός Θεός, λέει στον παράλυτο: παιδί μου σήκω υγιής και πήγαινε σπίτι σου.

Εκείνο που έκανε το Χριστό να θεραπεύσει τον παράλυτο είναι τόσο η πίστη των τεσσάρων, όσο και η αγάπη τους.

Εμείς πως διδασκόμαστε από το παράδειγμα των τεσσάρων αυτών ανθρώπων;

Η παρουσία του Χριστού στη ζωή μας είναι μια πραγματικότητα. Με το λόγο Του, με τις ευεργεσίες Του, με τις επεμβάσεις Του, με τις δοκιμασίες που επιτρέπει. Πως την αντιμετωπίζουμε; Ποια είναι η στάση μας απέναντί Του; Αδιαφορία, ενδιαφέρον, περιφρόνηση, πίστη, αντίδραση; Ας εξετάσει ο καθένας τον εαυτό του και ας δώσει μια τίμια και ειλικρινή απάντηση.

Ίσως να μην υπάρχει άνθρωπος ανάμεσά μας που να μην πιστεύει στο Θεό, στη θεότητα του Χριστού, στην Εκκλησία. Δεν αρκεί όμως αυτό. Η πίστη είναι άχρηστη όταν δεν τη ζει κανείς και δεν την εκδηλώνει σωστά και γνήσια.

Μερικοί την εκδηλώνουν «διά τό θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις». Για να εντυπωσιάσουν. Δεν τους συγκινεί βαθιά. Είναι μια πίστη επιπόλαιη και επιφανειακή. Μόνο για να τους εξυπηρετεί στις επιδιώξεις τους. Στην ουσία είναι ανύπαρκτη. Δεν υπάρχει καν πίστη. Πρόκειται για υποκρισία και για συμφέρον που χρησιμοποιεί την πίστη σαν μέσο για την ικανοποίησή του.

Άλλοι έχουν μια πίστη ξεθωριασμένη και αστήρικτη. Δεν επιθυμούν να την στηρίξουν. Κλονίζονται μπροστά στο παραμικρό αντίθετο ρεύμα. Είναι μια πίστη ξερή και άκαρπη. Χωρίς αρετή, χωρίς αγάπη. Χωρίς αγώνα για λύτρωση από τον κλοιό της αμαρτίας. Δεν θέλουν να ξεφύγουν και να ξεχωρίσουν από το πνεύμα της εποχής τους. Τους ελκύει ο Θεός. Αντιλαμβάνονται πως κοντά Του θα βρουν τη πραγματική χαρά και ευτυχία. Επιχειρούν μερικές απόπειρες. Δεν έχουν όμως το θάρρος και τη δύναμη να ξεφύγουν από τις αντιλήψεις του κόσμου. Κάμπτονται, αχρηστεύονται.

Από το βαθμό της πίστεως εξαρτάται και η στάση μας απέναντι στους άλλους ανθρώπους. Η αγάπη είναι ζωντανή και καρποφόρα, μόνο όταν στηρίζεται και θερμαίνεται από την πίστη. Μόνο αν ταυτίζεται με την πίστη είναι γνήσια. Αλλιώς μπαίνει στη μέση η σκοπιμότητα. Και φθάνει να καταντήσει υποκρισία. Αν όμως η αγάπη ζυμωθεί με την πίστη, τότε ο άνθρωπος γίνεται ευεργετικός. Εφ' όσον «ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν», καθένας που ενώνεται μαζί Του γίνεται κουνός της αληθινής, της γνήσιας αγάπης. Της απέραντης θεϊκής αγάπης που δε γνωρίζει όρια θυσίας.

Και επειδή μιλήσαμε για πίστη, και σήμερα εορτάζουμε την μνήμη του Αγίου Γρηγορίου, αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, του Παλαμά, που ήταν άνθρωπος πίστεως, αγάπης, ταπεινοφροσύνης και κάθε αρετής, και ως εκ τούτου, μας διδάσκει την αγάπη. Δεν πρέπει η προσευχή μας και η αγάπη μας να είναι μόνον για τους δικούς μας. Γιατί ο Χριστός δεν ήρθε για λίγους ανθρώπους. Δεν ήρθε για μια φυλή και ένα έθνος. Ήρθε για όλο τον κόσμο. Η καρδιά μας ως χριστιανών, πρέπει να αγαπά κάθε άνθρωπο στη γη μας.

Υπάρχουν άπιστοι που λένε ότι η πίστη του Χριστού χάθηκε. Λάθος! Όσο υπάρχουν άνθρωποι που έχουν την αρετή της αγάπης, ως την μεγαλύτερη στη ζωή τους, η πίστη Ζει, και ο Χριστός είναι μέσα μας. Όταν εφαρμόζουμε το Ευαγγέλιο στη ζωή μας, η πίστη του Χριστού είναι ζωντανή.

Ο αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, άγιος Γρηγόριος, εκτός του ότι πολέμησε τους αιρετικούς παπικούς, ζητά από το Θεό το φωτισμό Του. «Κύριε, λέει, φώτισόν μου το σκότος». Αυτός που ήταν φωτισμένος, και είχε αγωνισθεί σ' όλη τη ζωή του μέσα στις σπηλιές και τις ερήμους, λάμποντας εν τέλει ως φως μέσα στην μεγαλούπολη Θεσσαλονίκη, ζητά το φωτισμό του Θεού. Εμείς ποιοι είμαστε, που πολλές φορές λέμε ότι δεν έχουμε αμαρτίες, ώστε να πάμε στον πνευματικό και να εξομολογηθούμε; Χρειαζόμαστε την εξομολόγηση για να φωτίζουμε τη ψυχή μας, και να καθαρίζομαστε ψυχικά.

Ας αγωνιστούμε, ιδιαίτερα την περίοδο αυτή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, να γίνουμε πιστοί και ευλαβείς χριστιανοί, άνθρωποι αγάπης και ελπίδος στο Θεό, για να κερδίσουμε μαζί με τον άγιο Γρηγόριο Παλαμά και όλη τη χορεία των Αγίων τη Βασιλεία των ουρανών.

Του Αρχιμανδρίτου Παΐσιου Λαρεντζάκη, Ιεροκήρυκος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.